

NIEUROBIONY (1) *part praet pass pf*

A sg n nieurobion(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie uczyniony, nie utworzony [czym]:

Wyrażenie: »nieurobiony ręką« = non manufactus PolAnt, Vulg: zbudowanie mamy od Bogá/ to iest miełzkánie nie vrobione ręką [nie ręką zbudowany Leop; nie rękómá robiony Wu]NT]/ wiekiifte ná niebie. BibRadz 2.Cor 5/1.

Synonimy: niedokonany, nieuczyniony, niewygotowany.

Cf UROBIONY

KK